Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	12C/154/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8110218982
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Alena Paveleková
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2011:8110218982.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v konaní sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: G. V., T.. X.X.XXXX, H. Z.. C. Č.. 8, Prešov, zastúpeného v konaní Mgr. Slavomírom Ilavským, advokátom so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov č. 5, proti žalovaným: 1/ Pedagogická a sociálna akadémia, Kmeťovo stromoradie 5, Prešov, IČO: 00162825, 2/ Prešovský samosprávny kraj, Námestie mieru č. 2, Prešov, IČO: 37870475, obaja zastúpený JUDr. Danielou Špačkovou, advokátkou so sídlom v Prešove, J. Borodáča č. 4, o ochranu osobnosti, takto:

r o z h o d o l :

Žalobu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade v celom rozsahu z a m i e t a,

žalovaný v 1. rade j e p o v i n n ý písomne sa ospravedlniť žalobcovi textom: „Za použitie anonymnej ankety triednou učiteľkou dňa 14.11.2008 voči Vám ako študentovi pedagogickej a sociálnej akadémie v Prešove, z ktorej sme spôsobili neoprávnený zásah do Vašich práv na ochranu osobnosti sa Vám ospravedlňujeme.“, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalovanému v 1. rade z a m i e t a,

žalobca a žalovaný v 1. rade n e m á právo na náhradu trov konania,

žalovanému v 2. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou na tunajší súd dňa 30.7.2010 sa žalobca domáhal s poukazom na ust. § 12 a 13 Zák. č. 40/1964 Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ), aby súd uložil žalovaným povinnosť písomne sa ospravedlniť žalobcovi textom: „Za použitie anonymnej ankety triednou učiteľkou dňa 14.11.2008 voči vám ako študentovi Pedagogickej a sociálnej akadémie v Prešove, ktorou sme spôsobili neoprávnený zásah do Vašich práv na ochranu osobnosti sa Vám ospravedlňujeme.“

Taktiež sa domáhal od žalovaných zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur a náhrady trov konania.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.11.2008 na začiatku vyučovania triedna učiteľka zamestnankyňa žalovanej v 1. rade, vtedajšej triedy 3.D. I.. W. I. rozdala každému študentovi z triedy

prázdne papiere s pokynom, aby každý študent v triede, (prítomných bolo 28 študentov), bez podpísania napísal svoje hodnotenie na žalobcu s konkrétnymi otázkami, najmä ako sa mu javí správanie, prejavy a iné. Triedna učiteľka následne žalobcu poslala mimo triedy, aby nebol zúčastnený na vykonanej ankete a prikázala mu, aby v kabinete napísal názor na triedu. Po uplynutí 20 minút anketa skončila odovzdávaním napísaných anketových lístkov a žalobca sa vrátil do triedy. Žalobca poukázal na to, že triedna učiteľka rozdelila kolektív, odčlenila žalobcu od ostatných študentov, čím z psychologického hľadiska nasmerovala myšlienkové pochody všetkých študentov proti žalobcovi, z ktorého neoprávnene aj proti jeho vôli urobila objekt anonymnej ankety. Tento postup považoval za diskriminačný. Uvádzal, že sa mohol iba obmedzene písomne vyjadriť všeobecne, neadresne na triedu ako celok oproti možnosti danej kolektívu, ktorí sa vyjadrovali k jeho osobe. Následne takouto anketou bola vyvolaná značná škodoradosť, výsmech a opovrhovanie zo strany niektorých študentov žalobcovej triedy. Uvádzal, že bol posunutý triednou učiteľkou do nerovného postavenia bez možnosti adekvátnej a účinnej obrany, nakoľko žiadny študent triedy mohol naň napísať svoj subjektívny názor. Po absolvovaní tejto ankety sa v krátkom čase výrazne prehĺbilo žalobcovo ďalšie separovanie od ostatných, ktoré mu niektorí z triedy dali patrične najavo. Konfliktné situácie v triede sa následne vyhrotili, boli závažnejšie, častejšie, uvádzal, že anketou bola jeho osoba dehonestovaná v maximálnej možnej miere, bola znížená jeho úcta, vážnosť a dôstojnosť z pohľadu každého spolužiaka, teda ako osobnosť, ako študent v rámci triedy bol medzi ostatnými študentmi v triede ponížený na najnižší možný stupeň na hranicu spoločenskej menejcennosti. Utrpel neobvykle neoprávneným spôsobom zásah do sféry ochrany svojej osobnosti nenapraviteľnú, ťažko odstrániteľnú, závažnú psychickú ujmu ako osobnosť z hľadiska jeho ďalšieho postavenia v triede, teda v spoločnosti, bola v značnej miere znížená jeho vážnosť a dôstojnosť pred 28 spolužiakmi, čím došlo k narušeniu dovtedy ako tak rovnoprávneho postavenia v triede. Došlo k výraznému oslabeniu komunikácie s rovesníkmi, prestal byť považovaný za osobnosť im rovnocennú. Bol obmedzený jeho ďalší psychosociálny vývoj, predovšetkým vzťah k rovesníkom a ďalšia komunikácia s nimi.

Vzhľadom na mimoriadne negatívny dopad na psychiku a postavenie žalobcu mal za to, že nepostačuje iba ospravedlnenie žalovaných, ale žiadal aj primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peňažnom vyjadrení, v sume 50.000,- eur, nakoľko následok, ktorý vznikol na jeho psychike sa nedá zaplatiť.

K žalobe sa žalovaní v 1. a v 2. rade vyjadrili a uviedli, že nesúhlasia s tvrdeniami žalobcu, mali za to, že predmetná anketa bola vykonaná na základe požiadavky vypracovania objektívneho hodnotenia žalobcu pre Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie. Triedna učiteľka zvolila formu anonymnej ankety, ktorej sa mal riadne zúčastniť aj žalobca, avšak z dôvodu oneskoreného príchodu na vyučovanie a aby mal zabezpečený dostatočný časový priestor na vyjadrenie svojho názoru, bol umiestnený do kabinetu susediaceho s triedou. Žalobca podal sťažnosť na prešetrenie postupu triednej učiteľky, sťažnosť bola riadne prešetrená so záverom, že triedna učiteľka pochybila v tom, že nedodržala pedagogický takt pri administrovaní predmetnej ankety. Žalovaní v 1. a v 2. rade poukázali na to, že žalobca po prešetrení celého spôsobu vykonanej ankety nebol z kolektívu vylúčený a správanie spolužiakov, ako aj školy nebolo voči nemu zmenené, napriek jeho tvrdeniam. Poukázali na to, že žalobca sa zúčastnil školského výletu, stužkovej slávnosti, nacvičovania a programu a vystupovania v ňom. Ukončil stredoškolské štúdium riadnou maturitou s vynikajúcimi výsledkami a poukázali na to, že žalobca mohol aj mimo súdneho konania požiadať o písomné ospravedlnenie, čo však nevykonal. Navrhli žalobu zamietnuť a priznať žalovaným náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, štatutárnej zástupkyne žalovaného v 1. rade, výsluchom svedkyne C.. T. K., I. R., D. R., S. F., I.. C., Z. C., N. J., W. I.G., C.. F. a listinnými dôkazmi, sťažnosťou na postup triednej učiteľky zo dňa 23.2.2009, sťažnosťou na postup triednej učiteľky určenej PSK zo dňa 23.2.2009, sťažnosťou na postu triednej učiteľky určenej centru pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 23.2.2009, oznámením o postúpení sťažnosti štátnej školskej inšpekcie zo dňa 23.2.2009, odpoveďou na sťažnosť na postu triednej učiteľky PSK zo dňa 19.3.2009, oznámením o výsledku prešetrenia sťažnosti zo dňa 24.3.2009 zasielaného žalovaným v 1. rade, zákonnému zástupcovi žalobcu, vysvedčením o maturitnej skúške z 26.5.2010, rozhodnutím o prijatí na štúdium z 25.6.2010, výpisom z registra organizácii, výpisom z registra organizácií žalovaného v 2. rade, vysvedčením žalobcu za školský rok 2009-2010, štvrtý ročník, tretí ročník, druhý ročník, prvý ročník, vysvedčením žalobcu za školský rok 2005-2006 so základnej školy, prihláškou na štúdium na strednej škole, rozhodnutím o prijatí bez prijímacích skúšok zo dňa 19.4.2006, výsledkami monitoru žiaka žalobcu za šk. rok 2005-2006, vnútorným poriadkom pre žiakov pedagogickej a sociálnej

akadémie, prihláškou na psychologické vyšetrenie zo dňa 4.10.2006, správou z psychologického vyšetrenia, vydanou centrom pedagogického poradenstva a psychológie, správou z psychologického vyšetrenia zo dňa 26.1.2007, listom - správou z psychologického vyšetrenia z 1.7.2004, žiadosťou adresovanou žalovaným v 1. rade centru psychologicko-pedagogického, vyjadrením k tejto sťažnosti zo dňa 10.3.2009, charakteristikou žalobcu zo dňa 14.11.2008, sumarizáciou ankety výsledkov anketových lístkov, , správou C.. R. zo dňa 9.1.2007, čestným prehlásením žalobcu doručeným súdu dňa 9.5.2011, výpisom z triedneho katalógu z 1. ročníka za šk. rok 2006-2007, informáciami o prospechu integrovaného žiaka zo dňa 15.5.2006, smernicou riaditeľkou školy č. 2/2006, kópiu SMS správy, vyjadrením k výpovedi svedkyne žalobcu, správou zo dňa 23.1.2006 MUDr. Z., náhľadom z výpisu z účtu poistenca so zdravotnej starostlivosti za obdobie od 1.1.2008 do 31.1.2011 a dohodou zo dňa 10.11.2008 a ostatným obsahom spisu pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu žalobcu a svedkov mal súd zistené, že dňa 14.11.2008 na vyučovacej hodine, triedna učiteľka žalobcu vtedajšej 3.D triedy, I.. I.Ú., zadala študentom, anonymnú anketu. Na začiatku zadania anketových otázok, nebol prítomný žalobca, ktorý sa oneskoril, (čo potvrdil aj žalobca vo svojej výpovedi) a po jeho príchode mu neumožnila sa pripojiť ku kolektívu ale určila pre neho miesto v kabinete, t.j. v inej miestnosti ako zvyšok triedy, pričom boli žalobcovi zadané aj iné anketové otázky.

Tento postup považoval žalobca za diskriminačný a vzhľadom na mimoriadne negatívny dopad na psychiku, postavenie žalobcu, okolnosti tejto veci, ale najmä na nerušenie jeho sociálneho prispôsobovania vo vzťahu k rovesníkom v budúcnosti pričom bolo zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

V priebehu konania žalobca rozšíril dôvody podanej žaloby, že súčasne došlo aj k nepriamej diskriminácii, nakoľko bol podaný pokyn triednou učiteľkou, vykázanie z triedy počas anonymnej ankety, ktorý znevýhodnil osobu žalobcu v porovnaní s inými osobami. Tým, že nebol fyzicky prítomný pri písaní ankety a nemal možnosť reagovať a informovať sa v súvislosti s jeho osobou. Rovnako že bol porušený vnútorný poriadok v školy v časti práva žiaka, práva na úctu k svojej osobe, právo na taktné a ohľaduplné zaobchádzanie zo strany učiteľov a spolužiakov, právo sedieť s kým chce. Taktiež došlo k porušeniu zák. č. 245/2008 Zb. zákonov o výchove a vzdelávaní v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len školský zákon).

Žalobca preukazoval intenzitu zásahu aj porovnaním dosiahnutých študijných úspechov, že podľa výsledkov monitoru 9 v školskom roku 2005-2006, ktorý žalobca absolvoval, dosiahol úspešnosť 63,3% z matematiky a 80% úspešnosť v teste zo slovenského jazyka a literatúry. Následne bol prijatý bez prijímacích skúšok na pedagogickú a sociálnu akadémiu. Poukazoval na to, že v 9. ročníku mal z anglického jazyka na polročné vysvedčenie známku chválitebný a ku koncu roku dobrý. V 1. ročníku strednej školy napriek zameškaným vyučovacím hodinám v 1. polroku v počte 217 a v 2. polroku v počte 245 dosiahol z anglického jazyka na pol roka hodnotenie z anglického jazyka dobrý a na konci roka dostatočný, kedy mu bola v tomto čase triedna učiteľka p. Poráčová. Následne v 2. ročníku strednej školy, kedy mal za 1. polrok vymeškané vyučovacie hodiny 269 a v 2. polroku 141, dosiahol z anglického jazyka výsledky hodnotené dostatočný tak na pol roka, ako aj na konci roka, kedy mu už bola aj triednou učiteľkou C. I., následne v 3. ročníku strednej školy, kedy mal ospravedlnených 63 zameškaných vyučovacích hodín neospravedlnených 65 hodín a neospravedlnených 24. Výsledky z anglického jazyka a matematiky ako nedostatočný a na konci druhého polroka dostatočný. Následne v 4. ročníku mal zameškaných vyučovacích hodín 51 ospravedlnených, neospravedlnené ani jeden a v druhom polroku zameškané vyučovacie hodiny ospravedlnené 81, neospravedlnená 1, kedy mal zase inú triednu učiteľku, dosiahol výsledky z anglického jazyka na pol roka hodnotené dobrý, na konci školského roka chválitebný a z matematicky dostatočný tak na pol roka ako aj na konci školského roka. Žalobca poukazoval najmä na to, že takto bol hodnotený na pol roka v školskom roku 2008-2009 známkou z anglického jazyka nedostatočný a matematikou takisto nedostatočný, pričom išlo o časové obdobie po vykonanej ankete, čím mal za to, že toto sa odzrkadlilo na obrovskej nesústredenosti na prípravu na vyučovanie u žalobcu, pričom mal menší počet zameškaných hodín v tomto školskom roku ako v predchádzajúcom, napriek tomu jeho výsledky v škole boli horšie.

Z predloženej dokumentácie Krajskej pedagogicko-psychologickej poradne, oddelenia výchovnej a psychologickej prevencie mal súd zistené, že dňa 4.10.2006 bola podaná prihláška na psychologické vyšetrenie zo strany školy pre problémy s adjustáciou a dospievaním žalobcu. Následne dňa 26.1.2007 bola vydaná správa z psychologického vyšetrenia C.. T. K., psychologičkou, ktorou bolo po vyšetrení žalobcu konštatované, že odporúča škole viesť žiaka - žalobcu, ako žiaka so špeciálnymi výchovnovzdelávacími potrebami a navrhli jeho integráciu v dôsledku poruchy psychického a sociálneho vývinu za účelom vypracovania individuálneho vzdelávacieho plánu so špeciálnym pedagógom Krajskej pedagogicko-psychologickej poradne a prevencie. Ďalej bolo doporučené pri hodnotení a klasifikácii riadiť sa metodickými pokynmi pre hodnotenie žiaka s psychickou poruchou a poruchou správania X.-XXXX/XXXXX/XXXXX-X:XXX, pričom bolo dôležité poznať psychický účinok aktuálne užívaných liekov žalobcom, dopriať mu krátky odpočinok po piatej vyučovacej hodiny, vysvetliť inštrukciu ak je nepochopí na prvýkrát, v matematike používať názorné príklady, pomalšie diktovanie, zvážiť možnosť individuálneho preskúšavania, pomôcť žiakovi získať potrebný sociálny status v triede, poverením nejakou úlohou, v ktorej by bol schopný uspieť, zároveň ale neposilňovať jeho manipulatívne správanie vyžadovaním si mimoriadnej pozornosti v situáciách, ktoré zvláda už bez problémov, nezabúdať oceniť prekonávanie, ťažkosti a snahu o samostatnosť. Zo správy centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 31.10.2008, t.j. pred vykonaním predmetnej ankety 14.11.2008 bolo psychologičkou C.. T. K. objektívne zistené, že žalobca prospieval primerane aktuálnemu zdravotnému a psychickému stavu, najmä v dôsledku vynechávania vyučovania, v dôsledku liečenia, v školskom kolektíve sa však cítil dobre, občas pociťoval neprijatie a nepochopenie k svojim problémom. Čo sa týka osobnostných problémov, psychologičkou bolo konštatované, že správanie žalobcu je poznačené výrazne neurotickým spracovávaním záťažových situácii v kolektíve rovesníkov nie je dostatočne adjustovaný, nemá sociálny odhad a v situáciách frustrovanej potreby úspechu a sociálneho prijatia reaguje útočnou obranou, čím sa často vyčleňuje zo sociálnych kontaktov rovesníkov. Túžba po uznaní vedie žiaka k nadmernému upozorňovaniu na seba, vyzdvihovaním svojej osobnosti a jej významu často nevhodným správaním v súvislosti so zníženými vôľovo-motivačnými predpokladmi dochádza u žalobcu k zanedbávaniu školských povinností a k neobjektívnemu a nekritickému sebaobrannému postoju, čo ešte zhoršuje jeho postavenie a vzťahy k rovesníkom i vyučujúcim a demotivuje ho k ďalšej učebnej aktivite. Doporučené bolo vzhľadom na úpravu k základnej diagnóze zo dňa 26.1.2007 riešiť problémy v triede, v triednom kolektíve priamo intervenciou psychológa, ako aj individuálnymi terapeutickými sedeniami žalobcu, usmernením vedenia zo strany rodičov a bolo doporučované pri maturitnej skúške predĺžiť čas na vykonanie maturitnej skúšky o 75%, umožniť používanie počítačovej techniky a úpravou textov externej časti MS.

Následne z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že dňa 14.11.2008 požiadala žalovaná v 1. rade o vyšetrenie žalobcu pre problémy, ktoré sa začali objavovať na konci šk. roka 2007/2008 a prudko vzrastali od začiatku školského roka 2008 - 2009, kde bolo uvedené triednou učiteľkou I.. I., že u žalobcu sa prejavilo agresívne správanie voči spolužiakom, ktoré narúšajú atmosféru. Ďalšie problémy súviseli s prácou na vyučovacích hodinách a učebnými výsledkami. Okrem iného poukazovala triedna učiteľka na to, že sa vyskytli neskoré príchody na vyučovacie hodiny, ktoré ospravedlňoval tým, že sa zarozprával v kabinete, v bufete, nosil prepravky. Poukazovala na to, že žiaci aj vyučujúci sa sťažovali, že narúša vyučovacie hodiny neustálym skákaním do reči a odbiehaním od témy. Poukazovala na to, že v triede „je dosť dusná atmosféra“. K uvedenej charakteristike zo dňa 14.11.2008 bola pripojená aj sumarizácia triednej učiteľky, ako vnímajú žalobcu v triede spolužiaci, aj ako vníma svoje postavenie v triede žalobca.

Aj žalobca vo veci uviedol, že v treťom ročníku začali narastať konflikty, ktoré v 2. ročníku neboli, naopak vtedy mal neutrálny vzťah aj s triednou učiteľkou. Konflikty triedna učiteľka neriešila, nezavolala ho, len raz ho poslala k riaditeľke, kde bol oboznámený, že triedna učiteľka sa sťažovala na jeho správanie. V novembri 2008 mali nultú hodinu, na ktorú meškal približne 15 minút, v triede spolužiaci po jeho príchode sedeli v laviciach a písali, na čo sa ospravedlnil triednej učiteľke, ktorá ho poslala za pani učiteľkou R. po návrate do triedy ho triedna učiteľka poslala do kabinetu, kde mu oznámila, aby napísal aký má názor ako celok, aby napísal predmety a ohodnotil ich v stupnici od 1 až po 5. Po tejto hodine sa spolužiaci tvárili zvláštne, pýtal sa spolužiaka, že čo písali o ňom, povedal mu že nič. Následne po ankete sa vzťahy v triede nezlepšili, naopak boli horšie. V marci v roku 2009 bola na osobnej intervencii v triede C.. T. K., pracovníčka centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie. Žalobca prehlásil, že nesúhlasil s osobnou intervenciou psychologičky.

Svedkyňa C.. T. K., ktorá vo veci uviedla, že žalobcu pozná ako klienta, kedy bola vykonaná v roku 2006 prvá diagnostika za účelom zistenia adaptačných problémov žalobcu s nástupom na strednú školu. Následne bolo vykonaných niekoľko terapeutických sedení, tie mali diagnostikovať a ustáliť, akým spôsobom diagnostikovaná duševná porucha žalobcu ovplyvňuje jeho štúdium na strednej škole. 26.1.2007 bola zaslaná správa škole s odporúčaním integrácie a s odporučením individuálneho vzdelávacieho plánu z predmetov. Následne bolo vykonané sedenie dňa 31.5.2007 za účasti špeciálneho pedagóga a bola preberaná možnosť prechodu na individuálny vzdelávací program. Dňa 26.1.2007 sa uskutočnilo sedenie s rodičmi s cieľom vhodnej korekcie správania žalobcu. Ďalšie stretnutie bolo dňa 18.10.2008, kedy bol riešený domáci konflikt, ktorý mal žalobca s matkou. Dňa 31.10.2008 boli vykonané ďalšie testy a dňa 2.12.2008 bolo vykonané aj stretnutie s triednou učiteľkou, kde bolo komplexne riešené ako by sa žalobca mal vzdelávať a či vôbec malo ísť o vzdelávanie denným štúdiom. Opätovne sa preberala aj problematika individuálneho spôsobu štúdia a taktiež boli preberané štandardy, čo s prípravou žalobcu na maturitný ročník. Sedenie bolo spolu so špeciálnym pedagógom, samozrejme bola preberaná aj problematika začlenenia sa žalobcu v kolektíve. Psychologička uviedla, že žalobca citlivo reaguje na stres a na vzťahové konflikty v kolektíve, mala dojem, že v tomto čase bola jeho citlivosť zväčšená. Uvádzala, že mala pocit, že spolužiakmi nie je celkom prijímaný v kolektíve. Dňa 21.1.2009 na sedení s matkou žalobcu bola preberaná aj problematika ankety, kde sa rozoberalo, ako citlivo reagoval žalobca na túto anketu. Následne bola dňa 11.3.2009 vykonaná intervencia v samotnej triede, ktorú konzultovala so spolužiakmi žalobcu, ktorí poukazovali na to, že si nevedia vysvetliť jeho správanie a na druhej strane celkovo diskusia sa rozvinula až ku problematike kultúry mládeže a ich tolerancii k inakosti, teda sa v živote budú často stretávať. Svedkyňa poukazovala na to, že čo sa týka problematického správania žalobcu, ide o problém, ktorý vzniká z nízkeho sebavedomia žalobcu, ktorý keď je vystavený určitému konfliktu, či už výkonnostnému alebo vzťahovému, začína sa brániť spôsobom, ktorým je naučený. Z hľadiska výchovy, ktorú doteraz mal v rodine. Svedkyňa uviedla, že anketa jednoznačne ovplyvní psychický stav každej osoby, v danom prípade pokiaľ však psychický stav tejto osoby je oslabený, vplýva ešte viac, konkrétne u žalobcu rozvlnenie sebaobrazu, v danom prípade negatívne vplývalo aj naňho. Uviedla, že predpokladali vznik problémov žalobcu v získavaní si sociálneho statusu v kolektíve, nakoľko žalobca bol „iný“, čo znamená, že takéto deti majú problémy so začlenením v kolektíve. Svedkyňa potvrdila, že pred vykonanou intervenciou ju prosil žalobca, aby táto uskutočnená nebola, že už je všetko v kolektíve v poriadku, kde ona mu vysvetlila, že toto je potrebné na jeho prospech. Následne bola vykonaná táto intervencia, kde však neboli preberané v kolektíve otázky týkajúce sa ankety. Potvrdila zhoršenie psychického stavu u žalobcu ovplyvnené anketou, pretože sa cítil dotknutý, nakoľko v písomnej podobe sa dozvedel, ako ho kolektív neprijíma, avšak toto ovplyvnili aj ďalšie skutočnosti a to následne riešenia problému anketu, sťažnosť, vyjadrenia sa k tejto sťažnosti a žalobca sa bál dôsledkov, že niekomu ublíži.

Vo veci bola vysluchnutá aj klientská psychologička ako svedkyňa Mária Herdická, ktorá vykonávala psychoterapiu u žalobcu od septembra 2004, ktorej sa zúčastňoval v doprovode rodičov, ktorá uviedla, že pred anketou v celku žalobca hodnotil svoje vzťahy v kolektíve za únosné. Poukazoval na konflikty, ktoré sa aj časom vyriešili. Potvrdila, že nebola s ním v takom častom styku ako počas základnej školy. Bol u nej po ankete v decembri a v januári 2008 a 2009, kedy v rámci popisu školských ako aj domácich problémov popisoval prežívanie ohľadom predmetnej ankety. Tu hovoril, že táto neprebehla celkom regulérnym spôsobom, vyjadroval sa, že z kolektívu bol vyradený a nemal rovnocenné postavenie s ostatnými. Potvrdila, čo sa týka samotnej osobnosti žalobcu, že v dôsledku jeho základnej diagnózy ide o osobnosť, ktorá labilne a impulzívne reaguje na záťažové situácie, ako aj jednotlivé konflikty, ktoré nie sú celkom správne chápané a teda aj správne riešené. Situácia žalobcu zneistila vo vzťahu k spolužiakom a ovplyvnilo to už nedobré vzťahy v kolektíve. Mierou ako táto zasiahla do jeho spoločenských kontaktov, mohla hodnotiť len z jeho subjektívneho pohľadu a išlo o podstatnú mieru. Na otázku právnej zástupkyne žalovaných v 1. a v 2. rade svedkyňa uviedla, že v decembri a v januári žalobca na sedeniach mal už ustálený zdravotný stav a viac sa venovali z jeho zdravotným problém, ktorými trpel v základnej diagnóze. O ankete sa dozvedela od žalobcu.

Vo veci boli vysluchnutí bývalí spolužiaci žalobcu D. R. a S. F.W., pričom svedkyňa D. R. bola osobou, s ktorou mal žalobca v triede častejšie konflikty. Svedok S. F. bol jeho kamarátom v kolektíve, v priebehu tretieho a celého štvrtého ročníka spolu sedeli v lavici. Svedkyňa D. R.á vo veci uviedla, že s viacerými z triedy mala konflikty a to z dôvodu svojej prostorekosti a teda aj vo vzťahu k žalobcovi, vedela od začiatku že ide o integrovaného študenta, vedela že sa má k nemu správať prívetivejšie a

oveľa tolerantnejšie. Poukazovala však na to, že vznikalo veľa konfliktov z toho, že žalobca mal viac povolené ako iní študenti. Bolo mu viac tolerované zo strany učiteľov. Čo sa týka ankety, k tejto sa nevedela presne vyjadriť. Uviedla, že ankety na škole vykonávali bežne, konkrétne anketa vykonávaná dňa 14.11.2008 jej neutkvela v pamäti, pamätala si na pohovor s C.. K., ktorá sa týkala žalobcu, kde boli upozorňovaní na toleranciu k nemu. Vyjadrila svoj názor, že si nemyslí, žeby bol žalobca nejakým spôsobom diskriminovaným. V kolektíve boli osobnosti niektoré výraznejšie a niektoré menej výrazné. Uvádzala, že žalobca sa cez prestávky sa v triede nezdržiaval, chodieval do kabinetov a potvrdila, že sa zapojil aj do príprav na stužkovú slávnosť. Triednu učiteľku hodnotila ako chápavú, napriek tomu, že sama sa dostala do konfliktu so školským poriadkom a na konci štvrtého ročníka mala zníženú známku zo správania.

Svedok S. F. poukázal na to, že vzťahy so žalobcom boli mierne komplikované a aj keď sa považoval za jeho kamaráta, uvádzal že tieto problémy súviseli s tým, že viac-menej zneužíval svoje postavenie, čím vznikali konflikty v kolektíve. Sám bral žalobcu ako rovnocenného partnera, avšak ostatní študenti sa nevedeli vyrovnať so zneužívaním určitých výhod, ktoré mal na jednej strane žalobca a na druhej strane si vyžadoval, aby ho považovali za rovnocenného partnera, čo bol zdroj následných konfliktov. K ankete sa vyjadriť nevedel, uvádzal však, že v druhom polroku tretieho ročníka nezaevidoval na zmeny správania žalobcu vo vzťahu k spolužiakom alebo spolužiaci k nemu.

Vo veci bola vysluchnutá svedkyňa I.. C., ktorá uviedla, že žalobcu vyučovala v prvom, druhom a treťom ročníku, čo sa týka vykonanej ankety dňa 14.112008, k tejto nevedela uviesť žiadne skutočnosti, o tejto sa dozvedela až na porade, čo sa týka vzťahov medzi žalobcom a jeho spolužiakmi, tento vnímala tak, že tento sa v priebehu jeho štúdia od prvého do štvrtého ročníka postupne zlepšoval. Poukázala na to, že dobrý vzťah mal k spolužiakom, ktorí mu pomáhali, akceptovali ho a boli tolerantnejší. Vedela o najvyhrotenejšom vzťahu v kolektíve a to medzi žalobcom a svedkyňou Veronikou R.. Poukázala na to, že kamarátske vzťahy mal žalobca skôr s učiteľmi, s dospelými sa vedel porozprávať viac. Mal za to, že si nemá čo s rovesníkmi povedať. Sama však nebola svedkom žiadneho konfliktu v triede a pokiaľ nejaké boli, tie sa aj riešili.

Triedna učiteľka žalobcu v prvom ročníku, svedkyňa Z. C., uviedla, že žalobca vymeškal v prvom ročníku viac vyučovacích hodín, následne žiadala o ospravedlnenie za tieto vymeškané vyučovacie hodiny, niekoľkokrát kontaktovala otca žalobcu, inak správanie žalobcu tolerovala, chodieval k nej do kabinetu, nie vždy sa mu však mohla venovať a konštatovala, že sa málo zdržiaval v kolektíve svojich spolužiakov, keďže boli problémy, kontaktovali poradensko-psychologickú poradňu za účelom zistenia špecifikácie a hodnotenia žalobcu. Užšia spolupráca začala v druhom polroku, keď mal už aj žalobca väčšie problémy s učivom a postrehla, že následne začal žalobca zneužívať svoje úľavy, na čo bol upozorňovaný, že nebudú tolerované jeho neskoré príchody na vyučovacie hodiny. Uviedla, že v prvom ročníku v kolektíve nevznikali vyhrotenejšie vzťahy, i keď sa sťažovali žiaci občas, že žalobcovi je tolerované viac, sama im dohovárala a poukazovala, že pokiaľ potrebujú rovnako nejaké úľavy, aby navštívili poradensko-psychologické centrum a že tieto budú rovnako akceptované ako u žalobcu. Uvádzala, že žiadala aj ostatných vyučujúcich o tolerantnejší prístup v hodnotení k žalobcovi, následne v druhom polroku jej začali signalizovať, že žalobca začína zneužívať svoje úľavy. Svedkyňa N. J. bola triednou učiteľkou žalobcu v štvrtom ročníku štúdia. Poukázala na to, že výraznejšie problémy v kolektíve neboli, i keď dohovárala dievčatám o tolerantnejší prístup k žalobcovi. Poukazovala na to, že i keď na jednej strane bol otvorený a priamy, na druhej strane si určitým spôsobom nevedel udržať určitý odstup. Veľakrát ho videla postávať pred kabinetmi na chodbách pri vyučujúcim, ktorý mal dozor. Svojim spôsobom strácal pojem o čase, meškal na vyučovacie hodiny. Nepostrehla však, žeby išlo o úmyselné vylučovanie žalobcu z kolektívu. Nepostrehla, žeby sa hrubo správal k spolužiačkam, zúčastnil sa súvisiacich akcií s maturitnou skúškou ako pečatenie triednej knihy pri učiteľskom tanci na stužkovej slávnosti riadne spolupracoval s kolektívom.

Vo veci bola vysluchnutá svedkyňa W. I., triedna učiteľka žalobcu v druhom a treťom ročníku. Uviedla, že žalobcu vyučovala aj v prvom ročníku vyučovala žalobcu biológiu, uviedla že bol utiahnutejší a nemala s ním vážnejšie problémy, následne v druhom ročníku po prevzatí triednictva si všimla, že žalobca sa snažil začleniť do kolektívu, nemal väčšie problémy, až na konci druhého ročníka si všimla slovné výmeny s

ostatnými spolužiakmi, avšak keďže prišiel koniec školského roka, tieto problémy sa nestihli rozvinúť. Po prázdninách nastali konflikty aj s učiteľmi, stávalo sa, že začal odbiehať žalobca od témy na hodinách, následne na to začali poukazovať jeho spolužiaci na triednických hodinách, kde im dohovárala, žeby boli tolerantnejší a následne sa vystupňovali problémy po kurze, ktorí absolvovali študenti mimo budovy školy. Po tomto sa problémy vyhrotili, začali sa najmä valiť sťažnosti so študentiek za obťažovanie, narážky zo sexuálnym podtónom, čo bolo riešené aj s rodičmi žalobcu. Otec žalobcu žiadal o dôsledné prešetrenie nevhodného správania zo strany spolužiačok, nastala situácia, že iné bolo tvrdené zo strany žalobcu, iné jeho rodičmi a iné skutočnosti boli tvrdené práve žiačkami v triede. Svedkyňa poukazovala na to, že tieto konflikty boli zaťažujúce a vytvárali v triede, v kolektíve značné napätie. Keďže sa však situácia takto vyhrotila, že boli tam náznaky určitého šikanovania, nechcela túto situáciu riešiť hromadne na triednickej hodine, kde by vypukla o tomto búrlivá diskusia, najmä výraznejších žiakov v triede proti žalobcovi. Na druhej strane naopak by sa mohli vyjadriť k tomu študenti menej výrazní v kolektíve, ktorí by pri diskusii radšej zostali ticho, preto využila možnosť poskytnutú a upravenú aj smernicou školy a to zistiť potrebné informácie formou anonymnej ankety. Uvádzala, že správanie žalobcu v podstate bolo pri riešení konfliktov také, že nechcel ísť do priamej konfrontácie so spolužiakmi a preto mala za to, že forma anonymnej ankety bude tou najvhodnejšou. V rozvrhu hodín mali triednickú hodinu ako nultú hodinu, kedy mali byť prítomní všetci žiaci, žalobca však meškal. Uviedla, že bolo zrejme chybou, že otázky neboli podané písomne študentom. Boli však len povedané ústne a mali zadanie, aby uviedli, či sa v kolektíve vyskytujú nejaké konflikty, aké sú problémy v triede, aby uviedli príčiny týchto problémov, aby príkladom popísali tieto konflikty, ktorých boli svedkom a menovite aby uviedli, kto bol účastníkom týchto konfliktov, ako aj toho, kto ich vyvolal. Uviedla, že niektorí študenti sa vyjadrili obšírnejšie, iní len stručne, no vo väčšine popísaných konfliktov vystupoval žalobca, ale boli popísané aj konflikty, ktoré sa ho netýkali. Žalobca prišiel po 15-tich až 20-tich minútach, kedy už prebiehala anketa ostatných študentov triedy, preto ho poslala za výchovnou poradkyňou, keďže zvážila, že mu ponúkne možnosť zúčastniť sa tejto ankety aj pre oneskorený príchod a že túto anketu si s ním prejde. Zobrala ho po návrate od výchovnej poradkyne do svojho kabinetu a tiež mu vysvetlila, aby opísal konflikty v triede, aby napísal aké to boli konflikty, povedala mu že menovite má uviesť, z ktorými spolužiačkami má problém, pokiaľ má problém aj s vyučujúcimi, aby uviedla s ktorými vyučujúcimi a ktorý by chcel riešiť problém aj so psychologičkou. Mal teda rozšírenú anketu o tom, že mal napísať s ktorými vyučujúcimi má problém. Následne zostal sám, sama sa vrátila do triedy, kde zvyšok žiakov dopisoval anketu. Následne boli riešené iné záležitosti triedy.

Podľa § 11 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 2a ods. 1 zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len antidiskriminačný zákon) diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu.

Podľa § 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.

Podľa § 3 ods. 1, 3 antidiskriminačného zákona každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávnych a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a vo vzdelávaní. Pri posudzovaní, či ide o diskrimináciu alebo nie, sa neberie do úvahy, či dôvody, ktoré k nej viedli, vychádzali zo skutočnosti alebo z mylnej domnienky.

Podľa § 9 ods. 1 antidiskriminačného zákona každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou.

Podľa § 9 ods. 2 antidiskriminačného zákona každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržal zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie.

Podľa § 9 ods. 3 antidiskriminačného zákona ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

Podľa § 144 ods. 1 písm. a/ a e/ 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len školský zákon) dieťa alebo žiak má právo na

rovnoprávny prístup ku vzdelávaniu, individuálny prístup rešpektujúci jeho schopnosti a možnosti, nadanie a zdravotný stav v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

Podľa § 145 ods. 1,3 školského zákona práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovnako každému uchádzačovi, dieťaťu, žiakovi a poslucháčovi v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania vo vzdelaní ustanovenou osobitným predpisom. Uchádzač, dieťa, žiak a poslucháč, ktorý sa domnieva, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté v dôsledku nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania, môže sa domáhať právnej ochrany na súde podľa osobitného predpisu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný.

V danej veci súd dospel k záveru, že konanie vytýkané žalobcom žalovanej v 1. rade v časti nerovnakého zaobchádzania, dňa 14.11.2008 pri vykonaní anonymnej ankety má znaky skutkovej podstaty nerovnakého zaobchádzania medzi študentmi.

Priama diskriminácia je definovaná (§ 2a ods. 2 diskriminačného zákona) ako „konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo, alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii“. Diskriminácia je teda - ako vyplýva z vyššie uvedeného - charakterizovaná ako konanie, ktoré smeruje priamo alebo nepriamo (prostredníctvom zdanlivo neutrálnych úkonov) k zvýhodneniu jedného študenta alebo viacej študentov v porovnaní s inými tej istej triedy alebo školy, ktorého pohnútkou motívom, sú zákonom stanovené diskriminačné dôvody.

V danej právnej veci žalobcom vytýkaný spôsob vykonania anonymnej ankety, jeho vyčlenením z kolektívu, teda vytvorenými podmienkami (v kabinete), písaním v inej miestnosti, zadaním rozdielnych otázok (čo potvrdila ja samotná zadávateľa ankety vysluchnutá ako svedkyňa), znevýhodnilo žalobcu morálne v porovnateľnej situácií s ostatnými študentmi tej istej triedy.

Zákon síce prepúšťa výnimky zo zásady rovnakého zaobchádzania musia však sledovať legitímny, resp. oprávnený cieľ. Dôvodom jeho vyčlenenia, ako vyplýva zo svedeckej výpovede zadávateľky anonymnej ankety, ale aj výpovede žalobcu, bol neskorý príchod žalobcu, čo však nemožno hodnotiť ako primerané.

Nič nebránilo žalobcovi umožniť absolvovanie ankety v triede, a primerane mu poskytnúť adekvátny čas, teda vykonať anketu v rovnakých podmienkach s rovnakými otázkami.

Súd však vzhľadom na vykonané dokazovanie sa zaoberal aj otázkou, či nemožno hodnotiť takýto postup z pohľadu výnimky zo zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu zdravotného postihnutia žalobcu, kde zákon v súvislosti so zdravotným postihnutím predpokladá pozitívnu diskrimináciu, uvedené však nekoliduje s úľavami, ktoré mal mať žalobca pri výučbe doporučené odborníkom tak, aby zvládol štúdium (nap. predĺženie času na vypracovanie zadaných úloh, dôkladnejšie vysvetlenie zadanej úlohy a pod.).

Judikatúra ESĽP ustanovuje, že diskriminácia znamená rozdielne zaobchádzanie bez objektívneho a rozumného odôvodnenia s osobami v podobných situáciách (Willis proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 36042/97). A preto aj keď motívom k vykonaniu predmetnej anonymnej ankety boli konflikty v kolektíve, ktoré vznikali aj v dôsledku správania žalobcu nijakým spôsobom to objektívne neospravedlňuje spôsob vykonania ankety, ktorým došlo k nerovnému zaobchádzaniu, rovnako ani neskorý príchod žalobcu.

Na druhej strane však pri úvahe o primeranosti požadovanej satisfakcie kedy súd musí predovšetkým vychádzať ako z celkovej povahy, tak i z jednotlivých okolností prípadu (musí prihliadnuť napr. na intenzitu, povahu a spôsob neoprávneného zásahu, na charakter a rozsah zasiahnutej hodnoty osobnosti, na trvanie a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy a pod.) Pri uplatnení postupu podľa ust. § 136 O.s.p., kedy predovšetkým súd túto výšku určí podľa svojej úvahy. Súd dospel k záveru, že postačuje primerané zadosťučinenie, a to formou písomného ospravedlnenia. Istou formou bolo dané primerané zadosťučinenie žalobcovi už, aj tým, že jeho sťažnosti pre vykonanie ankety vyššie uvádzaným spôsobom bolo vyhovené, ktorá bola aj finančne zamestnávateľom postihnutá.

Satisfakčná sankcia v podobe priznania finančného zadosťučinenia voči porušovateľovi osobnostných práv sa priznáva v štandardných konaniach o ochrane osobnosti v drvivej väčšine prípadov len vtedy, ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Vo veci vyslúchnutí spolužiaci žalovaného situáciu vnímali štandardne dokonca bez vonkajších prejavov zmien v správaní žalobcu, a žalobcom neboli produkované dôkazy ktoré, by preukazovali prejavy v akej značnej miere došlo k zníženiu jeho dôstojnosti, naopak žalobca riadne a úspešne ukončil štúdium zabezpečované žalovanou v 1. rade, zúčastňoval sa akcií v kolektíve (a je len žalobcovo subjektívne hľadisko v akej miere sa ich zúčastňoval, nemožno predsa očakávať, že kolektíve školskom, či už pracovnom, alebo inak v medziľudských vzťahoch bude každá osoba u každého rovnako obľúbená, akceptovaná, vnímaná, rešpektovaná, uvedené zodpovedá rôznorodosti ľudského charakteru, čo je vedecky preukázané a miera konfliktov ich intenzita spôsob riešenia závisí aj od aktérov konfliktov nie len od pedagogického pracovníka, či nadriadeného). Dokonca aj právna ochrana v antidiskriminačných sporoch poskytnutím finančného zadosťučinenia, podľa ktorého súd posudzoval danú právnu vec je viazaná na, zníženie dôstojnosti značným spôsobom, zníženie spoločenskej vážnosti značným spôsobom, zníženie spoločenského uplatnenia značným spôsobom.

Vo veci boli žalobcom boli produkované rôzne dôkazy a predkladané rozsiahle vyjadrenia k vykonanému dokazovaniu, tu je na mieste uviesť, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vykonaným dôkazom sa prisudzuje hodnota závažnosti - dôležitosti pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, poprípade hodnota vierohodnosti.

Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom výchovnej poradkyne žalovaného v 1. rade, nakoľko už s dovtedy vykonaného dokazovania bol dostatočne zistený skutkový stav, veci a ohľadom predmetnej ankety, sa nevedeli presne vyjadriť ani iné vyučujúce, naviac cieľom jej výsluch bolo zistenie dôvodu jej chýbajúceho podpisu v žiadosti zaslanej centru, čo nebolo podstatné pre zisťovanie skutkového stavu veci.

Čo sa týka žalovaného v v 2. rade súd vo vzťahu k nemu žalobu zamietol a to z toho dôvodu, že žalovaný v 2. rade aj keď je zriaďovateľom žalovanej v 1. rade, nie je pasívne legitimovaným subjektom uplatňovaného nároku.

Podľa § 6 ods. 1,2 zák. č. 446/2001 Z.z. vyšší územný celok hospodári so svojím majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu majetku vyššieho územného celku (ďalej len "správca"), ktorým je jeho rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená podľa osobitného predpisu. Správa majetku vyššieho územného celku je súhrn oprávnení a povinností správcu k tej časti majetku vyššieho územného celku, ktorú mu vyšší územný celok zveril do správy alebo ktorú správca nadobudol vlastnou činnosťou. Správca je oprávnený a povinný majetok vyššieho územného celku držať, užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním.

Podľa § 9 ods. 5, 6 zák. č. 569/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov samosprávny kraj vykonáva štátnu správu v druhom stupni vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol riaditeľ školy podľa odseku 1 (§ 5 ods. 4). Pôsobnosť samosprávneho kraja podľa odseku 5 je preneseným výkonom štátnej správy. Na náklady spojené s preneseným výkonom štátnej správy podľa odseku 5 poskytuje štát samosprávnemu kraju finančné prostriedky prostredníctvom krajského školského úradu. Výška týchto prostriedkov sa odvodzuje od počtu žiakov v školách, ktorých je samosprávny kraj zriaďovateľom.

Žalobca žiadal v podanej žalobe zaviazať zaplatiť vymáhanú čiastku oboch žalovaných bez špecifikácie, či ide o nárok uplatňovaný spoločne a nerozdielne, t.j. solidárne, resp. samostatne. Solidárni dlžníci tvoria procesne samostatné spoločenstva účastníkov.

Vzhľadom k tomu, že ust. zák. č. 446/2001 Z.z. ani zák. č. 569/2003 Z.z. nerieši zodpovednosť zakladateľa za všetky záväzky, ktoré má rozpočtová organizácia a žalovaná v 1. rade bola zriadená ako samostatná rozpočtová organizácia s právnou subjektivitou má súd za to, že návrh na začatie konania musí smerovať jednoznačne len voči tomu, koho zákon v danej veci ako nositeľa zodpovednosti označuje a týmto nositeľom zodpovednosti je len žalovaná v 1. rade.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Keďže účastníci žalobca a žalovaná v 1. rade mali v konaní len čiastočný úspech (plný úspech pri morálnom zadosťučinení oproti plnému neúspech o zaplatenie finančnej satisfakcie), súd náhradu trov konania ani jednému nepriznal.

O náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, veta prvá O. s. p., podľa ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný v 2. rade si uplatnil náhradu trov konania, v konaní bol úspešný, avšak výšku trov konania v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčíslil, teda súd mu náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. Vzhľadom na výrok pri vyhlásení rozsudku (ktorým je súd viazaný) o priznaní trov konania, ktorých výška bude určená v písomnom vyhotovení rozsudku, nepriznanie trov právneho zastúpenia, nezistenie iných trov súdneho konania na strane žalovaného v 2. rade.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných

náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Prešov, dňa 22.11 2011

Mgr. Alena Paveleková

sudkyňa